

До Апеляційного суду м. Києва

Апелянта (відповідача): Черевка Олександра Вікторовича,

адреса для листування і зв'язку:

Представник Черевка О. В. - Олійник Дмитро Вячеславович,

а/п № 22-ц/796/12059/2014 (суддя Пікуль А. А.)

ДОДАТКОВІ ПОЯСНЕННЯ.

Надаються щодо заперечень позивача на апеляційну скаргу.

Відносно збільшення розміру позовних вимог в порушення процедури подачі позову, передбаченої ЦПК, а також періоду заборгованості, в якому не збігаються цифри пояснення були надані 05.11.2014 р.

Посилаючись на певні повноваження КМДА встановлювати тарифи на житлово-комунальні послуги, позивач не звертає уваги на повноваження інших органів встановлювати тарифи в залежності від їхньої групи (ст. 14 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги»).

Вдаючись до власної переоцінки преюдиційного для судів рішення Верховного Суду України від 28.11.2011 р. позивач демонструє не тільки зневагу до судових рішень, які є чинними і набрали законної сили, але й взагалі не розуміє повноважень Верховного Суду України та судів касаційних інстанцій, до яких не віднесені встановлення обставин справи чи їхня переоцінка.

Оскільки житлово-комунальні послуги є результатом господарської діяльності (ст. 1 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги»), то застосування ст. 9 Закону України № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» до господарських операцій є правомірним. Фактично позивачем визнається, що жодного належного і допустимого доказу проведення господарської діяльності (господарських операцій) ним, на підтвердження своїх вимог, не надано. Також позивачем не додано й «детального розрахунку заборгованості із зазначенням розпоряджень КМДА», про які йдеться у запереченнях.

Правовідносини, у яких перебували позивач з відповідачем встановлені часом на оспорюваний цивільною справою № 2-523/12 період, а не час виникнення спірних правовідносин у цій справі. При цьому, жодних обставин щодо визначення позивача виконавцем послуг ЦО, ГВ та ХВ ніколи не встановлювалося. Жодних доказів, що відповідач (як співвласник будинку) уклав з позивачем (балансоутримувачем) договір, зокрема щодо управління майном, згідно положень Наказу Держжитлокомунгоспу № 76 від 17.05.2015 р. «Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій», не надано.

Про жодні «відшкодування» у ст. ст. 319, 322, 382 ЦК, на які посилається позивач, не йдеться. Тарифи на житлово-комунальні послуги не є податками і зборами, про які йдеться у ст. 360 ЦК. Свою власність відповідач утримує за останніми тарифами, затвердженими в установленому законом порядку (згідно розпоряджень КМДА № 748 від 19.05.2000 р., зареєстрованого у Київському міському управлінні юстиції за № 54/246 від 19.05.2000 р.; № 1245 від 20.06.2002 р., зареєстрованого у Київському міському управлінні юстиції за № 46/429 від 27.06.2002 р.; № 1907 від 14.10.2003 р., зареєстрованого у

Київському міському управлінні юстиції за № 72/558 від 30.10.2003 р.). Ці тарифи наведені в укладених між сторонами справи договорах надання житлово-комунальних послуг, які містяться у матеріалах справи. Пропозицій укласти договори з іншими чинними тарифами позивачем не робилося, позовних вимог щодо визнання укладеними договорів в іншій редакції (з іншими тарифами) не заявлялося.

Продовження надання послуг є прийняття позивачем пропозиції їх надавати відповідачу за затвердженими в установленому порядку тарифами (ст. 642 ЦК).

Згідно ст. 67 ЦК УРСР плата за комунальні послуги (водопостачання, газ, тепла енергія та інші послуги) береться крім квартирної плати за затвердженими в установленому порядку тарифами. Позивачем не доведено, що відповідач не вносить своєчасно квартирну плату та плату за комунальні послуги саме за затвердженими в установленому порядку тарифами, а не визначеними позивачем на власний розсуд.

Позивачем не спростовані юридичні факти незаконності і нечинності розпоряджень КМДА протягом оспорюваного періоду, встановлені судовими рішеннями у справах № 2а-118/11, № 2а-1888/10 та преюдиційним рішенням ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11. Крім того, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 30.09.2014 р. у справі № 761/8760/14-а визнані незаконними і нечинними розпорядження КМДА, які передували розпорядженням КМДА, що такими визнані у справі № 2а-118/11. Дія розпоряджень КМДА №№ 516-520 від 29.04.2009 р. зупинена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.07.2009 №842-р «Про зупинення дії деяких розпоряджень голови Київської міської державної адміністрації з питань встановлення (погодження) тарифів на житлово-комунальні послуги в м. Києві».

Питання стягнення коштів підлягає вирішенню у площині позовних вимог ТОВ «Новобудова» до КМДА та очільників цієї установи про стягнення шкоди, відповідно до положень ст. ст. 1173-1175 ЦК. У даній справі позивачем невірно обрано спосіб судового захисту та неправильно встановлено відповідача Черевка О. В., який згідно ст. 19 Конституції не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Позовні вимоги у цій справі є голослівними і бездоказовими, не ґрунтуються на нормах матеріального права і чинних рішеннях адміністративних судів, у зв'язку із чим підлягають відхиленню.

Додатки: копії постанови суду від 30.09.2014 р., довіреності.

10 листопада 2014 р.

/Представник Олійник Д. В./